

Presse- og Informationsafdelingen

PRESSEMEDDELELSE NR. 34/04

29. april 2004

Forslag til afgørelse fremsat af generaladvokaten i sag C-304/02

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

GENERALADVOKAT GEELHOED FORESLÅR, AT DOMSTOLEN FOR FØRSTE GANG IDØMMER EN MEDLEMSTAT EN TVANGSBØDE FOR VEDVARENDE OG STRUKTUREL TILSIDESÆTTELSE AF FÆLLESSKABSRETTE

Generaladvokaten foreslår, at Frankrig idømmes en tvangsbøde på 115 mio. EUR, idet Frankrig i en årrække har tilsidesat sin fiskeriovervågningsforpligtelse, og at Frankrig pålægges at betale næsten 58 mio. EUR for hver efterfølgende seksmånedersperiode, hvor den fortsat tilsidesætter forpligtelsen.

På Kommissionens foranledning fastslog Domstolen i 1991, at Frankrig mellem 1984 og 1987 havde tilsidesat fællesskabsretten, idet Frankrig ikke havde opfyldt sine kontrolforpligtelser for at sikre overholdelsen af Fællesskabets fiskeribevarelsesforanstaltninger¹. Navnlig fastslog Domstolen, at Frankrig ikke havde kontrolleret mindstemasketørrelser, anordninger fastgjort til redskaber, bifangster og mindstemålene for fisk bestemt til salg. Endvidere fastslog Domstolen, at Frankrig ikke havde forfulgt de personer, der havde overtrådt de pågældende fællesskabsbestemmelser.

I de efterfølgende 11 år indgik Kommissionen i en langvarig dialog med Frankrig angående de foranstaltninger, der blev truffet for at sikre overholdelsen af fællesskabsbestemmelserne. Efter at Fællesskabets inspektører havde foretaget utallige kontrolbesøg i franske havne, var Kommissionen imidlertid stadig ikke overbevist om, at Frankrig havde opfyldt sine forpligtelser fuldt ud. Kommissionen har derfor anlagt sag ved Domstolen med påstand om, at det fastslås, at Frankrig ikke har truffet foranstaltninger til opfyldelse af 1991-dommen, og at Frankrig pålægges

¹ Sag C-64/88, Kommissionen mod Den Franske Republik, Sml. I, s. 2727.

at betale 316 000 EUR for hver dags forsinkelse med opfyldelsen af den dom, regnet fra afsigelsen af nærværende dom.

Generaladvokaten sonderer mellem to tidsrum ved fastlæggelsen af, om Frankrig har truffet foranstaltninger til opfyldelse af 1991-dommen. For det første mellem 1991 og 2000, da fristen for at efterkomme Kommissionens begrundede udtalelse udløb, og for det andet den nuværende situation for at afgøre, om Frankrig skal betale dagbøder, indtil der er truffet foranstaltninger til at opfylde dommen.

Med hensyn til det **første tidsrum** mellem 1991 og 2000 bemærker generaladvokaten, at Frankrig har truffet forskellige foranstaltninger med henblik på at forbedre overvågningen af overholdelsen af fællesskabsbestemmelserne. Sådanne foranstaltninger kan kun anses for at være effektive, hvis de fører til en faktisk situation, der svarer til den situation, der er fastsat i de pågældende bestemmelser. De rapporter, der er udarbejdet af Kommissionens inspektører, indeholder utallige og gentagne angivelser af Frankrigs manglende evne til at overvåge overholdelsen på en effektiv og virkningsfuld måde, og de viser, at de foranstaltninger, som Frankrig havde truffet med henblik på at forfølge lovtrædere, ikke var virkningsfulde. Ifølge generaladvokaten er disse rapporter et vidnesbyrd om en strukturel situation, der har varet i mange år, og som stadig forelå ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse. Generaladvokaten foreslår derfor, at Domstolen fastslår, at **Frankrig ikke havde truffet foranstaltninger til opfyldelse af 1991-dommen** på dette tidspunkt.

Med hensyn til den **nuværende situation** anfører generaladvokaten, at Kommissionen som svar på Domstolens spørgsmål har udtalt, at den på nuværende tidspunkt ikke er i stand til at afgøre, om de nye kontrolforanstaltninger har haft nogen virkning. Det er derfor generaladvokatens opfattelse, at **det ikke endeligt kan afgøres**, om Frankrig i øjeblikket opfylder sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten.

Ved vurderingen af **konsekvenserne af traktatbruddet** sonderer generaladvokaten også mellem to tidsrum.

Ifølge generaladvokaten bør Domstolen med hensyn til **Frankrigs hidtidige adfærd** mellem 1991 og 2000 anvende de bestemmelser, hvorefter den kan straffe medlemsstaterne, således at traktatbruddet ikke alene hurtigst muligt bringes til ophør, men også for at opnå en præventiv virkning. Dagbøder, der først begynder efter Domstolens anden dom, vil ikke foranledige en medlemsstat til at bringe et traktatbrud til ophør, så snart det er fastslået af Domstolen. Henset til den vedvarende, alvorlige, og strukturelle karakter af traktatbruddet, foreslår generaladvokaten, for første gang, at Domstolen idømmer en tvangsbøde på 115 522 500 EUR. Ved beregningen af dette beløb har generaladvokaten taget den dagbøde, som Kommissionen har foreslået, og multipliceret den med 365 for at få det årlige beløb.

Hvad angår et **eventuelt fortsat traktatbrud** erkender generaladvokaten, at Kommissionen har brug for yderligere oplysninger for at kunne fastslå dette. Da overvågnings- og kontrolforanstaltninger ikke kan ændres omgående, foreslår han, at bøden idømmes hver sjette måned, idet en sådan periode er tilstrækkelig til at fastslå, om der fortsat foreligger et traktatbrud. Generaladvokaten foreslår, at den af Kommissionen foreslåede dagbøde multipliceres med 182,5, således at **bøden for seks måneder bliver 57 761 250 EUR**.

Bemærkning: Generaladvokatens forslag til afgørelse er ikke bindende for Domstolen. Generaladvokaten har til opgave fuldstændig uafhængigt at foreslå Domstolen, hvorledes den pågældende sag skal afgøres. Domstolen indleder herefter sin votering, og dommen i sagen vil blive afsagt på et senere tidspunkt.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

Dokumentet foreligger på alle officielle sprog.

Forslaget til afgørelse er tilgængelig på Domstolens websted www.curia.eu.int normalt fra ca. kl. 12.00 CET på fremsættelsesdagen.

*Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til Gitte Stadler
på tlf: (352) 4303 3127 eller fax: (352) 4303 3656.*